

Duurzame ontwikkeling: ik stond erbij en ik keek ernaar?

“Het ergste is niet om te leven met niets, het ergste is dat je wordt aanzien voor niets”

1) Mensen in armoede zijn de eerste slachtoffers

Mensen in armoede zijn de eersten die de gevolgen dragen van het klimaatprobleem en ook nog eens de zwaarste gevolgen.

2) Mensen in armoede zijn kleine vervuilers

Hoe groter het inkomen, hoe groter de ecologische voetafdruk. Hoe kleiner het inkomen, hoe kleiner de ecologische voetafdruk.

3) Belemmeringen

Mensen in armoede worden soms verhinderd om bij te dragen aan een beter milieu.

4) De grootste lasten voor de kleinste schouders

Mensen in armoede dragen verhoudingsgewijs de grootste kosten of lasten voor de klimaatmaatregelen.

5) Mensen in armoede als alibi

Mensen in armoede worden ingeroepen als alibi of excuus om bepaalde maatregelen niet door te voeren.

6) Geen keuze

Mensen in armoede hebben geen keuze of worden gedwongen keuzes te maken die tegen hun principes of solidariteit ingaan.

Klimaatrevolutie, de zoveelste revolutie?

“Mensen in armoede hebben al zoveel revoluties en hervormingen doorgemaakt die hen uiteindelijk niets hebben opgeleverd. Elke revolutie of hervorming is op één of andere manier niet meer dan een herverdeling van de kaarten tussen zij die al meespeelden. Om nieuwe spelers toe te laten is het niet voldoende om de kaarten te herverdelen, ook de spelregels moeten we veranderen.”

(Joseph Wresinski)

**Participatie:
nieuwe spelers
en nieuwe spelregels**

Ankerpunten voor de nieuwe spelregels:

- 1) we laten niemand achter
- 2) respect voor de mensenrechten